

ת"פ 22624/04/12 - מדינת ישראל/משרד התעשייה, המסחר והתעסוקה נגד ים המלח, רויאל הוטל מנג'מנט בע"מ, דוד דן

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ת"פ 22624-04-12 מדינת ישראל/משרד התעשייה, המסחר והתעסוקה נ' ים המלח, רויאל
הוטל מנג'מנט בע"מ ואח'
בפני כב' השופט משה טוינה
המאשימה:
נגד
הנאשמים:
1. ים המלח, רויאל הוטל מנג'מנט בע"מ
2. דוד דן

פסק דין

1. בהתאם להוראת סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי"), הריני מזכה את הנאשם, מר דוד דן (להלן: "הנאשם"), מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום שהגישה מדינת ישראל - משרד התעשייה, המסחר והתעסוקה (להלן: "המאשימה"), בהליך נשוא פסק הדין; עבירות לפי סעיפים 25(א), 25(ג) ו-26(ב) לחוק הגנת השכר תשי"ח-1958.
2. חברת "ים המלח, רויאל הוטל מנג'מנט בע"מ" (להלן: "הנאשמת") היא חברה פרטית אשר בתקופה נשוא כתב האישום, מאוקטובר 2009 ועד לאוגוסט 2010, הפעילה את מלון "רויאל" בים המלח.
3. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, היה הנאשם דירקטור של הנאשמת ומכוח תפקידו אחראי על הפן הכספי של פעילות הנאשמת.
4. בחודש מרץ 2012 הוגש כתב האישום נשוא פסק הדין.
5. על פי כתב האישום, בחודשים אוקטובר 2009, נובמבר 2009 ודצמבר 2009, לא העבירה הנאשמת את הכספים שניכתה משכרם של תשעה מעובדיה, בהתאם לסעיף 25 לחוק הגנת השכר תשי"ח-1958 (להלן: "חוק הגנת השכר"), לטובת הסדר פנסיה/ביטוח מנהלים בחברת הביטוח כלל, במועד הקבוע בחוק להעברתם.
6. בהתאם ביקשה המאשימה להרשיע את הנאשמת בעבירה של אי העברת כספים, עבירה לפי סעיפים

25(א) בתוספת 25(ב)(ג) לחוק הגנת השכר כדלקמן:

"25א. (א) סכום שנוכה בהתאם לסעיף 25, יעבירו המעביד למי שלו מיועד הסכום בתוך 30 ימים מהיום שבו רואים כמולן את השכר שממנו נוכה, זולת אם נקבעה בחיקוק דרך אחרת

...

25ב(ג) מעביד שניכה סכומים משכרו של עובד ולא העבירם למי שלו יועדו הסכומים, בניגוד להוראות סעיף 25א, דינו - מאסר שנתיים או קנס פי חמישה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין".

7. כן ביקשה המאשימה בכתב האישום, להרשיע את הנאשם בעבירה של אחריות נושא משרה, לעבירה של אי העברת כספים המיוחסת לנאשמת וזאת מכוח סעיף 26(ב) לחוק הגנת השכר, ולפיו:

"נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה לפי סעיף 25ב בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו, המפר הוראה זו דינו - מחצית הקנס הקבוע לאותה עבירה".

8. ביום 29.5.2014 התקיימה ישיבת הקראה בה הודתה הנאשמת בעובדות המיוחסות לה בכתב האישום והורשעה (ראה: עמ' 6 לפרוטוקול מיום 29.5.2014 שורות 17-28); **הנאשם כפר בעובדות.**

9. משכפר הנאשם בעבירה המיוחסת לו, נדרש בית הדין לשאלת אחריות הנאשם בעבירה לפי סעיף 26 לחוק הגנת השכר - אחריות נושא משרה בתאגיד לעבירה שנעברה לפי סעיף 25ב על ידי התאגיד; ועל כך להלן.

10. עבירה לפי סעיף 26 לחוק הגנת השכר היא מסוג עבירות נושא משרה, בהן לצד אחריות התאגיד בפלילים, קמה אחריות לנושא משרה לעבירה המבוצעת על ידי התאגיד: "לפנינו מעין אחריות שילוחית של נושאי המשרה לאחריות הפלילית של התאגיד. ודוק... הן מרחיבות את אחריותו ומטילות עליו (על נושא המשרה, הוספה שלי-ט.מ.) אחריות גם במקום שאילולא הוראות אלה הוא לא היה אחראי אישית בפלילים" ע"פ 3027/90, **חב' מודיעים בינוי ופיתוח בע"מ נ' מדינת ישראל**, פסקה 13 לפסק דינו של כב' השופט ברק.

11. העבירה נשוא האישום מורכבת משני יסודות:

היסוד האחד, **עבירה שנעברה על ידי התאגיד** או על ידי עובד מעובדיו **של אי העברת כספים בהתאם לסעיף 25 ב לחוק הגנת השכר**.

היסוד השני, **אחריותו של נושא המשרה לעבירה שנעברה על ידי התאגיד**; ולעניין זה קובע סעיף 25(ג):

"נעברה עבירה לפי סעיף 26 בידי תאגיד, או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו האמורה בסעיף קטן (ב) (לפקח ולעשות כל שניתן למניעת העבירה, הוספה שלי-ט.מ.) אלא אם כן הוכיח שעשה כל שניתן כדי למנוע את העבירה".

12. ולפיכך לצורך הרשעתו של הנאשם בעבירה האמורה, על בית הדין להשתכנע כי תאגיד, בעניינו הנאשמת, עבר את העבירות המיוחסות לו של אי העברת כספים והנאשם הוא "נושא משרה" בהתאם לסעיף 26. ככל שיימצא כי נעברה עבירה על ידי התאגיד והנאשם הוא נושא משרה - חזקה היא כי הנאשם הפר את חובתו לפקח ולעשות ככל שניתן למניעת העבירה, אלא אם כן הוכיח הנאשם אחרת.

13. את בחינת קיומם של יסודות העבירה, מבקש אני לבחון על יסוד המסמכים והעדויות שהוגשו ונשמעו בישיבת ההוכחות מיום 25.11.2014 כדלקמן:

א. המסמכים שהוגשו:

דוח של חברת הביטוח איילון פסגה המתייחס לעובדים נשוא כתב האישום, הכולל 18 עמודים -מ/3.

דוחות של חברת הביטוח איילון של פירוט הפקדות מעסיק לפי עובדים שתאריך ההנפקה 21.2.2010, 24 עמודים -מ/4.

תלושי השכר של 24 עובדים נשוא כתב האישום, ביחס לחודשים בהם לא בוצעה העברה, 21 עמודים - מ/5.

הסכם פשרה בין הסתדרות העובדים הכללית החדשה עם הנאשמת, 10 עמודים -מ/6.

תצלומי שיקים להסכם פריסה של הנאשמת מול מבטחים, 15 עמודים -מ/7.

פריסת שיקים מול חברת ביטוח כלל, 15 עמודים -מ/8.

דוח רשם החברות לתקופה הרלוונטית, מ/9.

ב. עדי המאשימה שעדותם נשמעה:

מר ליאור קולר חוקר ראשי במשרד הכלכלה אשר ניהל את החקירה מטעם המאשימה; מר בן ישי גבי סוכן הביטוח אשר היה אמון על הסדרת הכיסוי הפנסיוני לעובדי הנאשמת; מר אמיר שלתיאל עובד בחברת הביטוח איילון, במסגרתה בוטחו העובדים; ומר יוסף אביטל מנהל התפעול של הנאשמת.

ג. מטעם ההגנה העיד הנאשם כעד הגנה יחיד.

14. אקצר ואומר כי העדויות והמסמכים מאשרים את העובדה שאיננה במחלוקת ולפיה:

במהלך החודשים אוקטובר, נובמבר ודצמבר 2009 ניכתה המאשימה את חלק העובד משכרם של תשעה מעובדיה ששמותיהם נקובים בכתב האישום, לטובת הסדרת זכויותיהם בקרן פנסיה. הכספים שנוכו הועברו לקרן הפנסיה, רק בחודש אוגוסט 2010.

15. על רקע האמור לעיל והרשעת הנאשמת ביום 29.5.2014, בעבירות של אי העברת כספים לפי סעיף 25(ב) לחוק הגנת השכר - הוכח קיומו של היסוד הראשון להרשעתו של הנאשם בעבירה לפי סעיף 26 לחוק הגנת השכר (אחריות נושא משרה בתאגיד לעבירה לפי סעיף 25 שנעברה על ידי התאגיד) - עבירה של אי העברת כספים על ידי התאגיד.

16. סעיף 26(ג) לחוק מגדיר מיהו נושא משרה הנושא באחריות לפי סעיף 26 לעבירה שנעברה על ידי התאגיד ולפיו:

"... 'נושא משרה' - מנהל פעיל בתאגיד.. או בעל תפקיד אחר מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה".

17. בענייננו הנאשם עונה להגדרת "נושא משרה" הקבועה בסעיף, לאחר שאישר כי הוא שהיה ממונה על הפן הכספי בהתנהלות הנאשמת (ראה: עדות הנאשם עמ' 16 לפרוטוקול מיום 25.11.2014 שורה 10) ולאור עדותו של מנהל התפעול במלון, מר יוסף אביטל, אשר העיד כי הנאשם הוא שנתן את ההנחיות להעברת התשלומים לטובת הסדר הפנסיה לעובדים. בהקשר זה סיפר העד:

"אשתי כחשבת השכר היה לה את השיקים שהיו אמורים להגיע לחברות הביטוח והיא הייתה תלויה במה שדוד (הנאשם, הוספה שלי-ט.מ.) יגיד, לשחרר או לא לפי המצב, לחצו אותנו מכל הכיוונים, כמו שאמרתי זה להמשיך את העסק או לא"עמ' 15 לפרוטוקול מיום 25.11.2014 שורות 12-14.

18. עם זאת, **הוכח כי הנאשם עשה ככל שביכולתו למניעת העבירה**; ולעניין זה מבקש אני להפנות לעדויות הבאות:

א. בתקופה הרלוונטית הייתה הנאשמת על סף קריסה כלכלית. בהקשר זה נשאל מר יוסף אביטל מנהל התפעול והשיב:

"ש. מה היה מצב החברה באותה תקופה?

ת. מצב החברה היה קשה מבחינת התזרים.

ש. מה?

ת. חובות לספקים שלא עמדנו בזמנים, דחינו ספקים, ספקים עזבו אותנו, למשל מכבסה בירושלים שלא סיפקה סדינים כשאורחים צריכים להגיע בגלל מוסר תשלומים" עמ' 14 לפרוטוקול מיום 25.11.2014 שורות 23-26.

עדות זו נתמכת בעדותו של סוכן הביטוח אשר נשאל לסיבה בגינה לא הועברו הכספים והשיב:

"... מה שאני יודע, באותה תקופה היו קשיים מאוד גדולים למלון, קשיים כספיים מאוד גדולים, ניסינו בכל דרך, לכן גם כלל חברה לביטוח הגיעה להסדר עם בעל הפוליסה לגבי תשלום הפיגור. הגיעו להסדר מסודר, אני חושב גם שכתבו אותו..." עמ' 12 לפרוטוקול מיום 25.11.2014 שורות 22-23.

היא נתמכת בנוסף במסמכים שהוגשו והראיה - ההסכם עם ארגון העובדים מיוני 2009 מ/6, המסדיר תשלום חוב דמי חבר ודמי טיפול ארגוני שהיה על הנאשמת להעביר לארגון העובדים.

ב. בעדותו סיפר הנאשם כי עשה מאמץ להעביר את הכספים שנוכו משכרם של העובדים לטובת קרן הפנסיה והסביר:

"ש. כנושא משרה מטעם רשם החברות, מה עשית כדי למנוע ביצוע עבירה על ידי החברה? החברה ניכתה כספים של העובדים ולא העבירה בזמן מסיבות אלה ואחרות, מה אתה עשית?

ת. ברגע שנודע לי שיש בעיה של איחורים, מיד ישבנו עם מנהלי הקרנות האלה והגעתי איתם להסדר ושילמתי לפי ההסדר שקבענו. היו פיגורים, היו קשיים בהבנת הדברים והגענו להסדר.

ש. היה ניכוי של אותם כספים מהשכר של העובדים?

ת. לא היה ניתן להעביר את הניכוי הזה. נאמר פה על ידי המנכ"ל שאשתו הייתה חשבת השכר וניסתה להעביר את החלק שנוכה מהעובדים והחברות לא הסכימו, או הכל או כלום. לא יכולנו הכל. אם היה לנו... אני אומר לך גם ספקים לא שילמנו כי היו קשיים בתפעול המלון. לא היה. כל מה שדאגתי שאנשים יקבלו את המשכורות שלהם, איך אני אשלם אם לא היה. או הכל או כלום, אי אפשר, לא היה. כשאנחנו החלטנו לגמור את המערכת, אנחנו הבאנו את הכספים מהבית ושילמנו הכל, עד האגורה האחרונה, הייתי עושה מאמצים אדירים כדי להעביר את המשכורות בזמן. כל תשיעי לחודש היה קרוב לסייט כדי לחלק משכורות" עדות הנאשם עמ' 18 לפרוטוקול מיום 25.11.2014 שורה 23 עד עמוד 19 שורה 5.

ג. מעבר להתרשמות ממהימנות העדות ומהעובדה כי עדות הנאשם לא נסתרה, יש להוסיף כי **עדות זו נתמכת בעדויות ובמסמכים שהוגשו לבית הדין**, שמהם עולות העובדות הבאות:

(1). הנאשמת פעלה בשקיפות מול סוכן הביטוח וחברת הביטוח בפיגורים בהעברת הניכויים, פעלה והגיעה להסדרים מול חברת הביטוח, כך שבסופו של יום הכספים שנוכו מהעובדים הועברו כולם לחברת הביטוח וזכויות העובדים בקרן הפנסיה נשמרו.

(2). ההסדרים אליהם הגיעה הנאשמת מול חברת הביטוח והפעילות שנעשתה מול ארגון העובדים, נעשו ללא קשר לחקירת המאשימה. כך לדוגמה הגיע הנאשמת להסדר חוב מול קרן הפנסיה מבטחים עוד בנובמבר 2009 המקבל ביטוי במ/7 - הרבה לפני לפניל שגובש כתב האישום נשוא פסק דין זה.

ד. על תום הלב של הנאשם ומידת מחויבותו להבטחת זכויות העובדים ניתן ללמוד מעדותו שלא נסתרה לפייה העסיקה הנאשמת לאורך השנים מאות עובדים ודאגה להסדרת מלוא זכויותיהם ומכאן - שהמקרים הבודדים אלהם מתייחס כתב האישום של אי העברת כספים שנוכו משכר העובדים - הם החריג וביטוי למציאות הכלכלית הלא פשוטה לה נקלעה הנאשמת שמנעה את העברת הניכויים ליעדם; במועד.

19. משהוכח כי הנאשמת לא העבירה את הניכויים משכרם של העובדים נשוא כתב האישום, לטובת הסדר הפנסיה עקב מצוקה כלכלית אליה נקלעה, ומשנמצא כי הנאשם עשה ככל שביכולתו למניעת העבירה

לפי סעיף 25 ב לחוק הגנת השכר- הריני מזכה את הנאשם מהעבירות לפי סעיף 26(ב) לחוק הגנת השכר המיוחסות לו בכתב האישום.

20. בהתאם להסכמת הצדדים בדיון מיום 31.3.2015 - פסק הדין יישלח לצדדים בדואר.

ניתן היום, י"ב אייר תשע"ה, 01 מאי 2015, בהעדר הצדדים.